

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19. dubna 2018 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Kurešové a soudců Mgr. Radka Šnajdra a Mgr. Martina Parolka o odvolání **obžalovaného** [REDACTED], narozeného [REDACTED] v [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 30. 11. 2017, č. j. 1 T 235/2014-832,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. se z podnětu odvolání obžalovaného napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

[REDACTED]
narozen [REDACTED] trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], okres Most,
adresa pro doručování [REDACTED]

je vinen, že

od přesně nezjištěné doby od počátku roku 2011 do konce března 2014 nejprve v obci [REDACTED] [REDACTED], kde žila nezletilá spolu se svou matkou a sourozenci, a obžalovaný je zde navštěvoval, dále v bydlíšti nezletilé v [REDACTED] a následně ve společném bydlíšti v [REDACTED], okres Most, nezletilou dceru své družky, [REDACTED] [REDACTED], narozenou [REDACTED], opakovaně a ve více případech osahával na prsou a přirození, mezi nohy jí na okraj pochvy zasunoval svůj pohlavní úd, ten jí zasunoval i do oblasti konečníku, a požadoval na ní, aby mu vzala do úst jeho pohlavní úd, což ona odmítla, a za shora uvedené sexuální praktiky jí poskytoval různé finanční částky, většinou 20 Kč,

tedy

- vykonal soulož a jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti,
- úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

- poskytl dítěti za pohlavní styk úplatu, spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu.

Tím spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku,
přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku,
přechin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4,5 (čtyř a půl) roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným, že v době od 1. 1. 2011 do 31. 3. 2014 ve společném bydlíšti, nejprve v obci [REDAKCE] okres Most, a následně v obci [REDAKCE] okres Most, v různých časových intervalech, minimálně jednou za čtrnáct dní, vykonal orální, poševní a anální pohlavní styk s dcerou své družky [REDAKCE] narozené [REDAKCE] a to s nezletilou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE], které za pohlavní styk poskytoval různé peněžní částky, většinou 20 Kč.
2. Výše popsané jednání obžalovaného bylo soudem prvního stupně posouzeno jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku a přechin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, a za ně byl obžalovanému [REDAKCE] uložen podle § 187 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zařazen do věznice s ostrahou.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které následně odůvodnil prostřednictvím své obhájkyne. Svě odvolání zaměřil do výroku o vině i trestu.
4. Pokud jde o skutkové závěry, namítl, že žádným důkazem nebylo prokázáno, že by s poškozenou žil ve společném bydlíšti v roce 2011 na adrese [REDAKCE]. Matka poškozené nezletilé, [REDAKCE], ani její děti na uvedené adrese nikdy nebydly, jak je zřejmé i z výpovědi [REDAKCE]. Na této adrese s [REDAKCE] nikdy nepřišel do kontaktu. [REDAKCE] bydlela se svými dětmi na adrese [REDAKCE]. Na této adrese ji on navštěvoval, ale nezůstával zde s dětmi osamocen. Jeho společné bydlení s [REDAKCE] je datováno až od přelomu let 2011 a 2012, ale nikoliv v [REDAKCE] ale v [REDAKCE]. Počátek páchání jeho údajné trestné činnosti tak datem ani místem nesouhlasí se skutečnostmi, plynoucími z provedených důkazů. V řízení bylo dále prokázáno, že od roku 2013, kdy se svědkyně [REDAKCE] poprvé pokusila přimět [REDAKCE] k podání trestního oznámení, udělala matka nezletilé taková opatření, aby on s nezletilou nezůstával nikdy sám. Není prokázán ani konec trestné činnosti, respektive je vyvrácen matkou nezletilé. Počátek ani konec páchání údajné trestné činnosti, ani místa, kde měla být páchána, tak nemají oporu v provedených důkazech a nejsou nadevší pochybnost prokázána.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

5. Celé trestní řízení proti němu je postaveno výhradně na výpovědích nezletilé, které jsou podle něj nevěrohodné. Jsou v přímém rozporu se závěry znaleckých posudků, výpověďmi ostatních svědků, a také samy se sebou v různých časových odstupech. V řízení byla také potvrzena motivace nezletilé na jeho zdiskreditování a jeho odstranění z domácnosti [REDAKCE]. Nezletilá se měla svěřit se zneužíváním právě [REDAKCE], která trpí psychickou chorobou a je dlouhodobě negativně zaujatá proti němu, neboť měl svěřeného do výchovy jejího syna (svého vnuka). [REDAKCE] na něj podala již bezpočet trestních oznámení a jiných udání.
6. K trestnímu oznámení [REDAKCE] vůči němu tak došlo právě v okamžiku, kdy byla poškozená jím jako otčímem trestána za své prohřešky (kouření cigaret a marihuany, pití alkoholu, špatný prospěch). Její motivace k daným tvrzením tak byla jasná. Motivace k pokračování je pak dána tlakem okolí, které ji postupem času utvrdilo v tom, že svou výpověď nemůže změnit. Když se poškozená o změnu výpovědi pokusila, byla pod tlakem pracovníků diagnostického ústavu navracena do předchozího stádia své výpovědi. Její změně výpovědi tedy nemělo její okolí vůli uvěřit. Poškozená neuváděla pravdu svému okolí a orgánům činným v trestním řízení, a to jak ve věcech marginálních (zda jí měl poskytovat 20 či 50 Kč), tak ve věcech stěžejních (zda ji sexuálně obtěžoval [REDAKCE] zda a kdy docházelo k souloži, zda byl dokonán poševní pohlavní styk atd.). Pokud jde o finanční obnos, který poškozená skutečně dostávala, jednalo se vždy o kapesné, které dostávaly všechny děti v domácnosti. V této rovině se jako vysoce nepravděpodobné a nelogické jeví její sdělení, že ostatní děti dostávaly kapesné, a ona peníze za pohlavní styk. Poškozená tvrdí, že k jejímu zneužívání mělo docházet od jejích 9 let, tedy od roku 2010. Ani toto tvrzení se reálně nezakládá na pravdě. Navržené znalecké zkoumání poškozené znalcem z oboru klinické psychologie bylo soudem zamítnuto. On však od počátku namítá, že poškozená neměla být zkoumána znalcem z oboru školství a kultury, ale specializovaným znalcem, který je schopen rozpoznat jemné rozdíly a změny ve výpovědích. Údajně poškozená je od počátku motivována touhou poškodit obžalovaného. Její výpověď se v čase liší jak v podstatných detailech, tak v zásadních skutečnostech, a nejméně ve vztahu ke zneužití jinou osobou či ve vztahu k dokonatému poševnímu styku je vyvracena pravomocným rozsudkem [REDAKCE], respektive znaleckým posudkem z oboru gynekologie dětí.
7. V napadeném rozsudku podle něj není zřejmé, zda a co bylo zjištěno ze samotného znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie dětí a mládeže, který nadto není jako provedený důkaz uveden, a co bylo obsahem vyjádření znalce k výsledku poškozené. Na daném místě opakuje, že znalec od samého počátku nerozpoznal, že poškozená byla (podle pravomocného rozhodnutí soudu) zneužívána již od roku 2011 panem [REDAKCE]. Podle jeho názoru by se tedy měl odborník z oboru klinické psychologie zabývat tím, zda je možné, aby poškozená reálně interpretovala své skutečné prožitky z intimního kontaktu s [REDAKCE] a tyto účelově přisuzovala jemu.
8. Za stěžejní a soudem absolutně opomenutý objektivní důkaz považuje znalecký posudek z oboru gynekologie dětí, kde znalec jasně konstatuje, že nález, popsáný při vyšetření hymenu nezletilé, vylučuje zavedení normálně vyvinutého penisu do pochvy. S ohledem na uvedené je jasné, že pokud u nezletilé mělo dojít k jakémukoliv poškození hymenu, pak k tomuto nepatrnému porušení došlo nějakou formou nekoitální sexuální aktivity, tedy ne zavedením penisu do pochvy. Nalézací soud se však nezabýval otázkou, jak a kým mohlo k takto malému porušení hymenu dojít. Pokud se pomine možnost porušení pochvy (zřejmě správně hymenu) samotnou poškozenou při zcela běžném poznávání vlastní sexuality, nelze pominout, že právě pro takový druh osahávání nezletilé byl pravomocně odsouzen pan [REDAKCE]. Je přesvědčen, že k poškození hymenu nezletilé došlo právě v souvislosti s praktikami pana [REDAKCE]. Pokud znalec z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, dospěl k závěru o věrohodnosti nezletilé, je otázkou, zda se neměl zaměřit na možné splnutí dvou osob nezletilé v jednu osobu, které přisuzuje i stejný skutek v daném časovém období. V jeho případě mělo dojít k orálnímu, poševnímu a análnímu pohlavnímu styku. Poševní styk je ale zcela vyloučen objektivním znaleckým posudkem.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

9. Pokud jde o anální styk, ani v tomto případě nemá dané tvrzení oporu ve znaleckém posudku, když znalec konstatoval, že anální styk s třináctiletou dívkou je možný. Žádné stopy po něm nejsou popsány. Znalec tedy konstatoval pouhou možností análního styku, ale popřel jakékoliv stopy po něm. Poškozená byla v období kolem třináctého roku odborně vyšetřena dvakrát (duben a září 2014), přičemž z daných vyšetření plyne, že je zneužívána, ale zevní genitál je bez známek násilí, hymen je zachován a řitní otvor bez viditelných stop po zranění. Je tedy nutné dojít k závěru, že anální styk vykonán nebyl, neboť o něm nejsou žádné objektivní stopy.
10. Pokud jde o orální pohlavní styk, který on také popírá, soud k jeho prokázání nevedl žádné dokazování, a jediným důkazem je tak tvrzení samotné poškozené, že: „... mi chtěl dávat pohlavní úd do pusy, ale já jsem nechtěla...“. On tvrdí, že ani tuto variantu styku s poškozenou neprovozoval, a soud jej odsoudil za to, že jej vykonal, ač jeho vykonání popírá i sama poškozená. Ani tato forma pohlavního styku podle něj prokázána nebyla nadevší pochybnost, a podle zásady in dubio pro reo je třeba dojít k závěru, že ani k orálnímu styku nedošlo.
11. V průběhu řízení učinil několik důkazních návrhů, které však soud prvního stupně neprovedl a s jejich neprovedením se v napadeném rozsudku nevyřadil. Jedním z těchto návrhů bylo vypracování znaleckého posudku z oboru klinické psychologie o věrohodnosti poškozené, neboť jsou důvodné pochybnosti o pravosti, správnosti a objektivnosti jejích vyjádření. Dalším návrhem byl výslech MUDr. [REDAKCE] lékařky, která měla v péči nezletilou a která nenabyla podezření o jakémkoliv jejím strádání. Tyto důkazy nebyly provedeny a jejich neprovedení nebylo řádně odůvodněno, což je procesním pochybením a zásahem do základních práv obžalovaného, jak judikuje i Ústavní soud.
12. Závěrem svého odvolání obžalovaný [REDAKCE] ze shora uvedených důvodů navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a jej obžaloby zprostil, nebo věc vrátil soudu prvního stupně k novému rozhodnutí.
13. Odvolací soud přezkoumal v souladu s ustanovením § 254 odst. 1, odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné jen zčásti, a to z následujících důvodů.
14. Řízení předcházející napadenému rozsudku nevykazuje žádné podstatné vady, jež by měly vliv na správnost jednotlivých výroků. Byla v něm dodržena všechna ustanovení trestního řádu, upravující průběh řízení, a to včetně těch, která slouží k zajištění obhajoby obžalovaného. Nutno podotknout, že pochybení procesního charakteru ani nebyla v odvolání namítána.
15. Soud prvního stupně opatřil a v souladu s trestním řádem provedl všechny dostupné a rozhodné důkazy, a to v rozsahu dostatečném pro rozhodnutí, a pokud poté dospěl k závěru o vině obžalovaného, v zásadě nepochybil. Provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, jak mu ukládá § 2 odst. 6 tr. ř. Svě úvahy v tomto směru rozvedl poněkud stručně, ale ještě dostatečně v odůvodnění napadeného rozsudku v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. ř., a krajský soud se s výhradami, zmíněnými níže, ztotožnil. Nutno uvést, že vesměs téměř všechny námítky, uplatněné v odvolání, jsou jen opakováním obhajoby obžalovaného z řízení před soudem prvního stupně, s níž se tento v zásadě vypořádal.
16. Pokud jde o skutkové závěry, zcela důvodně vzal soud prvního stupně za základ svých skutkových zjištění svědeckou výpověď poškozené nezletilé [REDAKCE]. Jde ve věci o zásadní důkaz, takže není překvapující, že vůči němu směřuje valná většina námitek v odvolání obžalovaného a že obžalovaný se od počátku předmětného trestního řízení snaží věrohodnost tohoto důkazu a potažmo věrohodnost nezletilé zpochybnit. Krajský soud se však v tomto směru zcela ztotožnil se závěry soudu prvního stupně, který shledal výpověď nezletilé věrohodnou. Ta ve věci opakovaně shodně, nejen v rámci přípravného řízení, ale i před soudem (č. l. 582) detailně

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

a přesvědčivě vylíčila, jakých sexuálních praktik, kde, kdy a za jakých okolností se obžalovaný vůči ní dopouštěl. Věrohodnost této její výpovědi podporuje skutečnost, že stejné okolnosti o tom, že je a jak zneužívána obžalovaným, svědila několika osobám ve svém okolí, jak vyplývá zejména z výpovědi svědků [REDAKCE] a nezletilých [REDAKCE].

V neposlední řadě je její věrohodnost podporována i závěry znaleckého posudku psychologického, podle nichž je nezletilá schopna správně vnímat a následně reprodukovat prožité, u níž nebyly zjištěny zvýšené sklony ke lhaní, k bezděčnému zkreslování prožitků. Způsob její výpovědi nenesl známky naučené či vykonstruované fabulace. O věrohodnosti svědecké výpovědi poškozené, jak již bylo zmíněno výše, nemá krajský soud sebemenší pochybnosti.

17. Závěr soudu prvního stupně, že obžalovaný je pachatelem činu spáchaného vůči poškozené, zapadá i do rámce jeho osobnostní charakteristiky, jak vyplývá ze závěrů znaleckého posudku sexuologicko-psychiatrického, podle nichž sice obžalovaný netrpí sexuální deviací, ale je anomální, nepřizpůsobivou, sebestřednou, nezdrženlivou osobností se sklonem k agresivnímu jednání, s potřebou být dominantní.
18. Skutečnost, že nezletilá se svědila s tím, že ji obžalovaný sexuálně zneužívá, [REDAKCE] která s obžalovaným dlouhodobě nevychází (obžalovaný má svěřeného do výchovy jejího syna, svého vnuka), a ta toho využila k podání trestního oznámení na obžalovaného, jak on v odvolání namítá, neznamená, že nezletilá uvedené svědkyni uvedla nepravdivé údaje. Znovu je třeba v tomto směru zdůraznit, že podle psychologa způsob výpovědi nezletilé nenesl známky naučené či vykonstruované fabulace, prezentované bez opory osobní zkušenosti. Znalec u ní neshledal ani motivaci pro reprodukci návodu jiné osoby s vědomým úmyslem obžalovaného poškodit, ani osobní motivaci pro jeho křivé nařčení.
19. Jako zcela neopodstatněná byla shledána i další námitka obžalovaného, že okolí nezletilou nutí, aby nezměnila svou výpověď ohledně něj. Naopak z výpovědi svědkyň, zejména [REDAKCE] [REDAKCE], jasně vyplývá, že to byl obžalovaný, kdo v průběhu trestního řízení opakovaně vyvíjel tlak na nezletilou [REDAKCE], aby svou výpověď v jeho prospěch změnila.
20. Nedůvodnou shledal krajský soud i námitku obžalovaného, že poškozená měla být zkoumána klinickým psychologem, a ne z oboru školství a kultura. K uvedenému je třeba uvést, že Mgr. Weiss je znalcem, zapsaným v seznamu znalců, vedeného u Krajského soudu v Ústí nad Labem, v oboru školství a kultura, odvětví psychologie se specializací psychologie dětí a mládeže. Je tedy oprávněn zkoumat z psychologického hlediska nezletilé. Je dlouholetým a zkušeným znalcem v daném oboru. Jeho znalecký posudek splňuje všechny náležitosti na něj kladené. Navíc otázka věrohodnosti výpovědi nezletilé je otázkou právní, tedy rozhoduje o ní soud, nikoliv znalec. Znalecký posudek je jen jedním z podkladů pro takový závěr soudu.
21. Rovněž námitku obžalovaného, že výpověď poškozené je nevěrohodná, neboť vykazuje kromě marginálních i zásadní rozpory, a nejméně ve vztahu ke zneužití jinou osobou či ve vztahu k dokonatému poševnímu styku je vyvrácena pravomocným rozsudkem [REDAKCE] respektive znaleckým posudkem z oboru gynekologie dětí, shledal krajský soud nedůvodnou. Pokud jde o osobu [REDAKCE], ten byl pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Mostě e dne 29. 7. 2017, č. j. 7 T 11/2017-221, za skutek, že od září 2012 do ledna 2014 ve svém bytě osahával na prsou a přirození [REDAKCE], a dále ji přiměl k felaci jeho pohlavního údu. Nezletilá i v nyní projednávané věci opakovaně zmínila, že kromě obžalovaného také [REDAKCE] se vůči ní dopustil určitých sexuálních praktik. Její výpověď v daném směru sice vykazuje dílčí rozpor (ve výpovědi v přípravném řízení zmínila, že [REDAKCE] ji chtěl trochu osahávat, ale do přirození jí nic nestrkal /č.l .74/; před soudem pak uvedla, že [REDAKCE] ji osahával, a také s ním měla pohlavní styk, aniž by to blíže rozvedla), který lze vysvětlit tím, že v daných výsleších se neřešila trestní věc [REDAKCE] jeho jednání bylo pro ni v ten okamžik zcela

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

vedlejší, výpověď nezletilé se aktuálně soustředila na obžalovaného. Navíc uvedený dílčí rozpor je pro rozhodnutí v nyní projednávané věci naprosto nepodstatný, věrohodnost výpovědi nezletilé jím zpochybněna není. Jako čirou, ničím nepodloženou spekulaci je pak ve shora uvedené souvislosti třeba odmítnout dedukci obžalovaného, že u nezletilé mohlo dojít ke splynutí dvou osob – obžalovaného a ██████ v jednu osobu, které přisuzuje i stejný skutek v daném časovém období. Z obou výpovědí nezletilé, učiněných v této projednávané věci, je naprosto zřejmé, že zcela jasně individuálně oba sexuální ataky vůči ní, jak ze strany obžalovaného, tak i ze strany ██████ odděleně vymezuje, a to včetně toho, kde a jakým způsobem byly spáchány. S ohledem na tyto skutečnosti námitka obžalovaného o splynutí jeho osoby s osobou ██████ v mysl nezletilé nemůže obstát.

22. Pokud tedy soud prvního stupně na základě dokazování, provedeného v hlavním líčení, dospěl k závěru, že obžalovaný se vůči poškozené dopustil sexuálně motivovaného trestného jednání, jak jej ve své výpovědi vylíčila nezletilá ██████ nepochybil. Při vymezení skutkového děje však nekriticky převzal nedostatečný popis skutku, jak jej vytvořily orgány činné v trestním řízení, i s obžalovaným důvodně namítanou nepřesností ohledně společného bydliště a místa páčání skutku na adrese ██████ tak i lakonicky vymezeného popisu trestného jednání obžalovaného vůči poškozené, omezujícího se pouze na obecné vyjmenování druhů pohlavního styku, aniž by konkrétně uvedl, jakým způsobem se těchto pohlavních styků obžalovaný vůči poškozené dopustil. Tím vytvořil prostor pro další námitky obžalovaného, že provedenými důkazy nebylo prokázáno, že by vykonal na poškozené orální, poševní a anální pohlavní styk.
23. Pokud jde o poševní styk, obžalovaný za stěžejní důkaz své nevinny považuje podle něj soudem prvního stupně opomenutý znalecký posudek z oboru gynekologie dětí, kde znalec jasně konstatuje, že nález, popsáný při vyšetření hymenu nezletilé, vylučuje zavedení normálně vyvinutého penisu do pochvy, a že k zjištěnému nepatrnému porušení hymenu došlo nějakou formou nekoitální sexuální aktivity, tedy ne zaváděním penisu do pochvy, přičemž podle něj mohlo být způsobeno samotnou poškozenou při zcela běžném poznávání vlastní sexuality, případně mohlo vzniknout již jednáním ██████ Pokud tedy jej soud prvního stupně uznal vinným, že na poškozené vykonal poševní styk, je tento vyloučen právě zmíněným znaleckým posudkem. K uvedenému je třeba uvést, že poškozená se opakovaně ve svých výpovědích obecně zmínila, že obžalovaný své přirození strkal do jejího. V přípravném řízení pak konkretizovala, že do přirození jí penis strkal „trochu“, do zadečku „hodně“, před soudem upřesnila, že pohlavním údem se dostával jen na „krajíček“ její pochvy, potom šel „hlouběji“. Nikdy ve své výpovědi nezmínila, že by obžalovaný svůj pohlavní úd do její pochvy přímo zasunul. Obžalovaným zmiňované shora uvedené závěry znalce tak nevylučují jeho praktiky, jak je popsala poškozená.
24. Pokud jde o anální styk, obžalovaný namítl, že nebylo prokázáno, že by byl vůči nezletilé vykonal, neboť o něm nebyly na těle poškozené zjištěny žádné stopy. Pokud jde o tuto sexuální praktiku, nezletilá ██████ jak ve své výpovědi v přípravném řízení, tak před soudem uvedla, že obžalovaný jí strkal opakovaně, ve více případech, svůj penis do zadečku. Za situace, kdy soud shledal výpověď nezletilé věrohodnou, přičemž podle znalce anální styk se třináctiletou dívkou je možný, bez toho aniž by zanechal stopy na konečniku, je tak shora uvedená námitka obžalovaného nedůvodná.
25. V případě orálního pohlavního styku je třeba přisvědčit námitce obžalovaného, že k jeho vykonání, jímž byl uznán vinným napadeným rozsudkem, ani podle výpovědi poškozené nedošlo. Nezletilá i v tomto směru shodně jak v přípravném řízení, tak před soudem uvedla, že obžalovaný po ní sice chtěl, aby vzala jeho pohlavní úd do svých úst, ale ona to neudělala, nechtěla.
26. Ve strohém a nekonkrétním popisu skutku pak soud prvního stupně opomněl uvést nezletilou opětovně zmíněné opakované osahávání na prsou a přirození, kterého se obžalovaný vůči ní dopouštěl.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

27. Pokud jde o další námitku obžalovaného, že soud prvního stupně se v odůvodnění napadeného rozsudku nevypořádal s jeho návrhy na doplnění dokazování, tak i když o nich v rozsudku skutečně zmínka není, soud prvního stupně se jimi zabýval, v závěru hlavního líčení jejich provedení zamítl, přičemž zároveň vysvětlil, z jakých důvodů (viz č. l. 827). S nimi se krajský soud ztotožňuje a i on považuje jejich provedení za nadbytečné.
28. Ze shora uvedených důvodů, pro nepřesnost a nekonkrétnost popisu skutku krajský soud z podnětu odvolání obžalovaného napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. a podle § 259 odst. 3 tr. ř. sám ve věci znovu rozhodl.
29. Z podnětu námitek obžalovaného a na základě a ve shodě s výpovědí poškozené nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] nově vymezil skutek tak, že od přesně nezjištěné doby od počátku roku 2011 do konce března 2014 nejprve v obci [REDAKCE], kde žila nezletilá spolu se svou matkou a sourozenci, a obžalovaný je zde navštěvoval, dále v bydlišti nezletilé v [REDAKCE] a následně ve společném bydlišti v [REDAKCE], okres Most, obžalovaný nezletilou dceru své družky, [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], opakovaně a ve více případech osahával na prsou a přirození, mezi nohy jí na okraj pochvy zasunoval svůj pohlavní úd, ten jí zasunoval i do oblasti konečníku a požadoval na ní, aby mu vzala do úst jeho pohlavní úd, což ona odmítla, a za shora uvedené sexuální praktiky jí poskytoval různé finanční částky, většinou 20 Kč.
30. Shora uvedená změna popisu skutku se nepromítla do právního posouzení skutku, odvolací soud jen formálně upřesnil první větu pohlavního zneužití. Obžalovaný tím, že nezletilou [REDAKCE] dceru své družky, s níž žil ve společné domácnosti, osahával na prsou a přirození, mezi nohy jí na okraj pochvy zasunoval svůj pohlavní úd a ten jí zasunoval i do oblasti konečníku, naplnil po objektivní i subjektivní stránce všechny znaky zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, neboť vykonal soulož a jiným způsobem pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let, a takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let, svěřeném jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti. Za soulož se pokládá podle komentáře k trestnímu zákoníku *spojení pohlavních orgánů muže a ženy*. Při souložích fakticky dochází k tomu, že mužský pohlavní úd vnikne do pohlavního orgánu (vagíny, pochvy) ženy. To znamená, že oba tyto orgány se spolu spojí v jednom okamžiku. Přitom postačí, že došlo i jen k částečnému zasunutí pohlavního údu muže do pochvy ženy. Přitom nemusí ani dojít k porušení panenské blány. Za jiný způsob pohlavního zneužití se pokládá i jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží, tedy takový styk, při jehož realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u souložce. Rozhodná je tedy srovnatelnost provedení, a proto musí být jiný pohlavní styk srovnatelný se situací, při níž dochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Jestliže se u souložce předpokládá současné spojení pohlavního orgánu muže a ženy, pak srovnat s tím lze situace, kdy pohlavní úd muže proniká do konečníku ženy, jak tomu bylo v daném případě. Jiným způsobem pohlavního zneužití je i osahávání na prsou a genitáliích. Shora popsáním jednáním obžalovaný rovněž naplnil všechny znaky přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, neboť svým shora popsáním jednáním úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho po dobu několika let sváděl k nemravnému životu, a vzniklo reálné nebezpečí, že nezletilá se bude chovat promiskuitně (pohlavně nevázaně) nebo žít se prostitutí, popř. vést jiný parazitní způsob života, navíc ve spojení s přečinem svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) tr. zákoníku, kterého se obžalovaný vůči nezletilé také dopustil, a to tím, že jí za pohlavní styky poskytoval úplatu, většinou v podobě několika desítek korun.
31. V případě uloženého trestu soud prvního stupně vyhodnotil okolnosti potřebné pro rozhodnutí o druhu a výši trestu a své úvahy v tomto směru ještě dostatečným a v zásadě přiléhavým způsobem rozvedl v odůvodnění napadeného rozsudku. Shora vytknuté nepřesnosti a pochybení ve výroku o vině napadeného rozsudku nemají žádný vliv na správnost rozhodnutí ohledně druhu trestu ani způsobu jeho výkonu. Soud prvního stupně měl při ukládání trestu na zřeteli i zásady trestu uvedené v § 38 a § 39 tr. zákoníku. Souhlasit s ním lze v tom, že v případě Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.

obžalovaného [REDAKCE] nejsou dány žádné polehčující okolnosti, a naopak, že mu přitěžuje souběh tří trestných činů a délka doby, po kterou se trestné činnosti vůči nezletilé dopouštěl. Obžalovanému byl v projednávané věci ukládán trest za více trestných činů s vůdčí trestní sazbou zvláště závažného zločinu § 178 odst. 2 tr. zákoníku, tedy sazbou trestu odnětí svobody od dvou do deseti let. Soud prvního stupně důsledně zhodnotil všechny okolnosti, týkající se závažnosti obžalovaným spáchané trestné činnosti, jeho poměrů i trestní minulosti. Pokud po těchto úvahách dospěl k závěru, že na obžalovaného je třeba působit již trestem spojeným s bezprostředním omezením jeho osobní svobody, vyměřeným sice ještě v dolní polovině uvedené trestní sazby, ale již blížíci se spíše jejímu středu, nepochybil. Shora uvedená pochybení ve vymezení skutku však musel krajský soud promítnout do výměry trestu odnětí svobody. Obžalovanému soudem prvního stupně vyměřený trest odnětí svobody v trvání pěti let proto krajský soud nepatrně snížil, a to z důvodu shora rozvedené korekce skutku, a uložil mu úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání čtyř let a šesti měsíců, jako trest zcela odpovídající všem okolnostem daného případu, osobě a poměrům obžalovaného.

32. Pro výkon uloženého trestu zařadil krajský soud obžalovaného stejně jako soud prvního stupně ve smyslu § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, neboť podmínky pro zařazení do přísnějšího typu věznice (se zvýšenou ostrahou) nesplňuje.
33. Vzhledem ke shora uvedeným vadám ve vymezení skutku krajský soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. v celém rozsahu zrušil a znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **dovolání**. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by tak bylo označeno. Dovolání lze podat ve lhůtě dvou (2) měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (tj. Okresní soud v Mostě). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání musí obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. ř.) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Neúspěšné podání dovolání je zpoplatněno částkou 10 000 Kč.

Ústí nad Labem 19. dubna 2018

JUDr. Jana Kurešová v. r.
předsedkyně senátu

Hana
Bláhová

Digitálně podepsal
Hana Bláhová
Datum: 2019.01.15
09:41:31 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.